♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																בבא מציעא-שנים אוחזין	
																מימרא	מאן דאמר
יא.	מ	■														ראה אותן רצין אחר מציאה, אחר צבי שבור, אחר גוזלות שלא פרחו, ואמר: זכתה לי שדי - זכתה לו.	
יא.		■														היה צבי רץ כדרכו, או שהיו גוזלות מפריחין, ואמר זכתה לי שדי - לא אמר כלום.	
יא.	ג	◊	■													והוא שעומד בצד שדהו.	רב יהודה אמר שמואל:
יא.				¿												ותקני ליה שדהו	
יא.		◊		¿	■											חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:
יא.		◊			!											הני מילי בחצר המשתמרת, אבל חצר שאינה משתמרת, אי עומד בצד שדהו - אין, אי לא - לא.	
יא.						¿										ומנא תימרא דחצר שאינה משתמרת, אי עומד בצד שדהו - אין, אי לא - לא	
יא.		◊				!	■									היה עומד בעיר ואומר יודע אני שעומר שיש לי בשדה פועלים שכחוהו, לא יהא שכחה, יכול לא יהא שכחה - תלמוד לומר (דברים כ"ד) ושכחת עמר בשדה בשדה ושכחת, ולא בעיר.	דתניא:
יא.					!											הא גופא קשיא: אמרת יכול לא יהא שכחה - אלמא הוי שכחה, ונסיב לה תלמודא בשדה ושכחת ולא בעיר, אלמא לא הוי שכחה	
יא.		◊			!											אלא לאו הכי קאמר: בשדה, שכוח מעיקרו - הוי שכחה, זכור ולבסוף שכוח - אין שכחה. מאי טעמא, דכיון דקאי גבה - הויא ליה חצרו, וזכתה ליה. אבל בעיר, אפילו זכור ולבסוף שכוח - הויא שכחה. מאי טעמא - דליתיה גביה דלזכי ליה.	
יא.		◊				¿										ממאי? דלמא גזירת הכתוב היא, דבשדה נהוי שכחה ובעיר לא נהוי שכחה	
יא.		◊					!									אמר קרא (דברים כ"ד) לא תשוב לקחתו - לרבות שכחת העיר.	
יא.		◊						¿								האי מיבעי ליה ללאו	
יא.		◊						!								אם כן נימא קרא לא תקחנו, מאי לא תשוב - לרבות שכחת העיר.	
יא.								¿								ואכתי, מיבעי ליה לכדתנן:	
יא.		◊						¿	■							שלפניו - אין שכחה, שלאחריו - יש שכחה, שהוא בבל תשוב. זה הכלל: כל שהוא בבל תשוב - שכחה, כל שאינו בבל תשוב - אינו שכחה	[תנן]
יא.		◊						!								אמר קרא (דברים כ"ד) יהיה - לרבות שכחת העיר.	רב אשי:
יא.		◊								■						והוא שעומד בצד שדהו.	וכן אמר עולא:
יא.										■						והוא שעומד בצד שדהו.	וכן אמר רבה בר בר חנה:
יא.		◊				O				¿						מעשה ברבן גמליאל וזקנים שהיו באים בספינה, אמר רבן גמליאל: עישור שאני עתיד למוד נתון ליהושע, ומקומו מושכר לו. ועישור אחר שאני עתיד למוד נתון לעקיבא בן יוסף, כדי שיזכה בו לעניים, ומקומו מושכר לו.	איתיביה רבי אבא לעולא:
יא:										¿						וכי רבי יהושע ורבי עקיבא בצד שדהו של רבן גמליאל היו עומדין?	
יא:		◊				O										דמי האי מרבנן כדלא גמרי אינשי שמעתא.	אמר ליה:[עולא]
יא:		◊				O										הכי אמר עולא, והכי אותביתיה.	כי אתא לסורא אמר להו: [רבי אבא]
יא:		◊			!											רבן גמליאל מטלטלי אגב מקרקעי הקנה להם.	אמר ליה ההוא מרבנן:
יא:		◊		■												רבי זירא - קבלה	[רבי זירא]
יא:		◊		■												רבי אבא - לא קבלה.	[רבי אבא]
יא:		◊	■													שפיר עביד דלא קבלה, וכי לא היה להם סודר לקנות ממנו בחליפין? אלא - טובת הנאה אינה ממון לקנות ממנו בחליפין, הכא נמי - טובת הנאה אינה ממון לקנות על גבי קרקע.	רבא:
יא:		◊						¿								ולא היא, מתנות כהונה - נתינה כתיבא בהו, חליפין - דרך מקח וממכר הוא. מטלטלין אגב מקרקע - נתינה אלימתא היא.	
יא:		◊			!											דעת אחרת מקנה אותן שאני.	רב פפא:

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

															בבא מציעא-שנים אוחזין	
															מאן דאמר	מימרא
יא:													¿			ומנא תימרא
יא:											◊		!	■	דתנן:	ראה אותן רצין אחר המציאה כו'
יא:											◊		!	■	ואמר רבי ירמיה אמר רבי יוחנן:	והוא שרץ אחריהן ומגיען
יא:											◊		!	^	ובעי רבי ירמיה:	במתנה היאך?
יא:											◊		!	!	וקבלה מיניה רבי אבא בר כהנא:	אף על פי שרץ אחריהן ואין מגיען.
יא:													!			מאי טעמא - לאו משום דדעת אחרת מקנה אותן שאני?
יא:											◊		¿		רב שימי לרב פפא:	הרי גט, דדעת אחרת מקנה אותה
יא:											◊		¿	■	ואמר עולא:	והוא שעומדת בצד ביתה או בצד חצרה
יא:											◊		!			שאני גט, דאיתיה בעל כרחה.
יא:											◊			¿	מתקיף לה רב ששת בריה דרב אידי:	ולאו קל וחומר הוא: ומה גט דאיתיה בעל כרחה - אי עומדת בצד ביתה ובצד חצרה - אין, אי לא - לא. מתנה דמדעתיה - לא כל שכן
יב.											◊		!		אלא אמר רב אשי:	חצר איתרבאי משום יד, ולא גרעה משליחות. גבי גט דחוב הוא לה - אין חבין לאדם אלא בפניו. גבי מתנה, דזכות הוא לו - זכין לאדם שלא בפניו.
יב.	<									■					גופא:	ראה אותן רצין אחר המציאה וכו'.
יב.									■						רבי ירמיה אמר רבי יוחנן:	והוא שרץ אחריהן ומגיען.
יב.								^							בעי רבי ירמיה:	במתנה היאך?
יב.							!				◊				קבלה מיניה רבי אבא בר כהנא:	אף על פי שרץ אחריהן ואין מגיען.
יב.						^					◊				בעי רבא:	זרק ארנקי בפתח זה ויצא בפתח אחר מהו? אויר שאין סופו לנוח כמונח דמי, או לא?
יב.					¿										רב פפא לרבא, ואמרי לה רב אדא בר מתנה לרבא, ואמרי לה רבינא לרבא:	לאו היינו מתניתין
יב.				■	¿						◊				[תנן]	ראה אותן רצין אחר המציאה
יב.				■	¿						◊				ואמר רבי ירמיה אמר רבי יוחנן:	והוא שרץ אחריהן ומגיען.
יב.					¿									^	ובעי רבי ירמיה:	במתנה היאך?
יב.					¿						◊			!	וקבלה מיניה רבי אבא בר כהנא:	במתנה אף על פי שרץ אחריהן ואין מגיען.
יב.				!							◊				אמר ליה:[רבא]	מתגלגל קאמרתִ שאני מתגלגל דכמונח דמי.
יב.										■		מ				מציאת בנו ובתו הקטנים, מציאת עבדו ושפחתו הכנענים, מציאת אשתו - הרי אלו שלו.
יב.										■						מציאת בנו ובתו הגדולים, מציאת עבדו ושפחתו העברים, מציאת אשתו שגירשה אף על פי שלא נתן כתובה - הרי אלו שלהן.
יב.						♦			■		◊	ג			שמואל:	מפני מה אמרו מציאת קטן לאביו - שבשעה שמוצאה מריצה אצל אביו, ואינו מאחר בידו.
יב.								¿								למימרא דסבר שמואל קטן לית ליה זכייה לנפשיה מדאורייתא?
יב.							■	¿			◊				והתניא:[ת"ק]	השוכר את הפועל - ילקט בנו אחריו, למחצה לשליש ולרביע - לא ילקט בנו אחריו.
יב.							■	¿			◊				רבי יוסי:	בין כך ובין כך ילקט בנו ואשתו אחריו.
יב.								¿			◊				ואמר שמואל:	הלכה כרבי יוסי.

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **מקרא-key:**

| | | |

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

														בבא מציעא-שנים אוחזין	
														מאן דאמר	מימרא
														[שמואל]	שמואל מוקי למתניתין כשאין חייב מודה.
															אי הכי, כי אין בהן אחריות נכסים אמאי יחזיר? נהי דלא גבי מן משעבדי, מבני חרי מגבי גבי
															שמואל לטעמיה
														דאמר שמואל, אומר היה רבי מאיר:	שטר חוב שאין בו אחריות נכסים - אין גובה לא ממשעבדי ולא מבני חרי.
															וכי מאחר שאינו גובה אמאי יחזיר?
														רבי נתן בר אושעיא:	לצור על פי צלוחיתו של מלוה.
															ונהדריה להו ללוה לצור על פי צלוחיתו של לוה
															לוה הוא דאמר: לא היו דברים מעולם.
														רבי אלעזר:	מחלוקת בשאין חייב מודה
														דרבי מאיר סבר:	שטר שאין בו אחריות נכסים - אינו גובה לא ממשעבדי ולא מבני חרי
														ורבנן סברי:	מגבא גבי.
														[דברי הכל]	אבל כשחייב מודה - דברי הכל יחזיר, ולא חיישינן לפרעון ולקנוניא.
														רבי יוחנן:	מחלוקת כשחייב מודה
														דרבי מאיר סבר:	שטר שאין בו אחריות נכסים - ממשעבדי הוא דלא גבי, אבל מבני חרי מגבא גבי.
														ורבנן סברי:	ממשעבדי נמי גבי.
														[דברי הכל]	אבל כשאין חייב מודה - דברי הכל לא יחזיר, דחיישינן לפרעון.
															תניא כוותיה דרבי יוחנן, ותיובתא דרבי אלעזר בחדא, ותיובתא דשמואל בתרתי:
														[תניא][רבי מאיר]	מצא שטרי חוב ויש בהם אחריות נכסים, אף על פי ששניהם מודים - לא יחזיר לא לזה ולא לזה. אין בהן אחריות נכסים, בזמן שהלוה מודה - יחזיר, אין הלוה מודה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה, דברי רבי מאיר.
														שהיה רבי מאיר אומר:	שטרי שיש בהם אחריות נכסים - גובה מנכסים משועבדים, ושאין בהם אחריות נכסים - גובה מנכסים בני חורין.
														חכמים:	אחד זה ואחד זה גובה מנכסים משועבדים.
															תיובתא דרבי אלעזר בחדא
														דאמר:[רבי אלעזר]	לרבי מאיר שטר שאין בו אחריות נכסים אינו גובה מנכסים משועבדים ולא מנכסים בני חורין, וקאמר בין לרבי מאיר בין לרבנן לא חיישינן לקנוניא
														ובריתא קתני:	שטר שאין בו אחריות נכסים - ממשעבדי הוא דלא גבי, הא מבני חורין - מגבא גבי. וקתני בין לרבי מאיר בין לרבנן חיישינן לקנוניא
														דקתני:	אף על פי ששניהם מודים - לא יחזיר לא לזה ולא לזה.
															אלמא: חיישינן לקנוניא.
															והא הני תרתי הוא
															חדא הוא, דחד טעם הוא, דמשום דקאמר רבי אלעזר מחלוקת בשאין חייב מודה - הוא מתרץ הכי.
															תיובתא דשמואל בתרתי
														חדא - כרבי אלעזר:	דהא מוקי מתניתין בשאין חייב מודה.
														וחדא - דאמר שמואל:	מצא שטר הקנאה בשוק - יחזיר לבעלים, ולא חיישינן לפרעון

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

																		בבא מציעא-שנים אוחזין	
																		מאן דאמר	מימרא
יד.													◊						תיובתא
יד.													◊					דקתני הכא:	אף על פי ששניהם מודים - לא יחזיר לא לזה ולא לזה
יד.																		אלמא: חיישינן לפרעון. וכל שכן הכא דלא מודה לוה, דחיישינן לפרעון.	
יד.													◊					שמואל:	מאי טעמייהו דרבנן - סברי: אחריות טעות סופר הוא.
יד.																		רבא בר איתי לרב אידי בר אבין:	ומי אמר שמואל הכי?
יד.													◊					והאמר שמואל:	שבח, שפר ושעבוד צריך לימלך?
יד.																			לימא מאן דאמר הא לא אמר הא?
יד.													◊						לא קשיא: כאן - בשטר הלואה, דלא יהיב אינש זוזי בכדי. כאן - במקח וממכר, דעביד אינש דזבין ארעא ליומיה.
יד.													◊					[אבוה בר איהי]	כי ההיא דאבוה בר איהי זבין עליתא מאחתיה, אתא בעל חוב טרפא מיניה. אתא לקמיה דמר שמואל.
יד.																		[שמואל]	אמר ליה: כתבה לך אחריות?
יד.																		[אבוה בר איהי]	אמר ליה: לא.
יד.																		[שמואל]	אמר ליה: אם כן, זיל לשלמא.
יד.													◊					[אבוה בר איהי]	אמר ליה: והא מר הוא דאמר אחריות טעות סופר הוא
יד.													◊					[שמואל]	אמר ליה: הני מילי - בשטרי הלואה, אבל בשטרי מקח וממכר - לא, דעביד אינש דזבין ארעא ליומיה.
יד.													◊					אביי:	ראובן שמכר שדה לשמעון באחריות, ובא בעל חוב דראובן וקא טריף ליה מיניה - דינא הוא דאזיל ראובן ומשתעי דינא בהדיה, ולא מצי אמר ליה: לאו בעל דברים דידי את. דאמר ליה: דמפקת מיניה - עלי דידי הדר.
יד.													◊					איכא דאמרי:	אפילו שלא באחריות נמי, דאמר ליה: לא ניחא לי דליהוי לשמעון תרעומת עלי.
יד.													◊					ואמר אביי:	ראובן שמכר שדה לשמעון שלא באחריות, ויצאו עליה עסיקין. עד שלא החזיק בה - יכול לחזור בו, משהחזיק בה - אינו יכול לחזור בו. דאמר ליה: חייתא דקטרי סברת וקבלת.
יד:																			מאימתי הויא חזקה?
יד:																			מכי דייש אמצרי.
יד:													◊					איכא דאמרי:	אפילו באחריות נמי, דאמר ליה: אחוי טרפך ואשלם לך.
יד:													◊					[רב]	איתמר, המוכר שדה לחבירו ונמצאת שאינה שלו, רב אמר: יש לו מעות ויש לו שבח
יד:													◊					שמואל:	מעות - יש לו, שבח - אין לו.
יד:													◊					בעו מיניה מרב הונא:	פירש לו את השבח מהו? טעמא דשמואל - משום דלא פירש שבחא, והכא הא פירש לה. או דלמא: טעמיה דשמואל כיון דלית ליה קרקע - מחזי כריבית.
יד:																		אמר ליה:[רב הונא]	אין ולאו, ורפיא בידיה.
יד:													◊					איתמר, אמר רב נחמן אמר שמואל:	מעות - יש לו, שבח - אין לו, אף על פי שפירש לו את השבח. מאי טעמא? כיון דקרקע אין לו - שכר מעותיו עומד ונוטל.
יד:													◊					איתיביה רבא לרב נחמן:	אין מוציאין לאכילת פירות, ולשבח קרקעות, ולמזון האשה והבנות מנכסים משועבדים, מפני תיקון העולם.
יד:																			ממשעבדי הוא דלא מפקינן, הא מבני חורין - מפקינן.
יד:																		וקתני מיהא:	לשבח קרקעות.
יד:																			מאי לאו בלוקח מגזלן?
יד:													◊					[רב נחמן]	לא, בבעל חוב.

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

| | | |

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

												בבא מציעא-שנים אוחזין	
												מאן דאמר	מימרא
								^					מאי טעמא?
						■	!				◊	מר זוטרא:	ניחא ליה דלא נקרייה גזלנא
						■	!				◊	רב אשי:	ניחא ליה דליקו בהמנותיה.
					¿								מאי בינייהו?
				!									איכא בינייהו דמית לוקח.
			■	!									מאן דאמר ניחא ליה דלא לקרייה גזלנא ־ ־ הא מית ליה.
			■	!									ומאן דאמר ניחא ליה דליקום בהמנותיה ־ בהדי בני נמי ניחא ליה דליקום בהמנותיה.
			¿										סוף סוף קרו ליה בני לוקח גזלנא
				!									אלא, איכא בינייהו דמית גזלן.
			■	!									מאן דאמר ניחא ליה לאיניש דלא לקריוהו גזלן ־ הא מית ליה.
			■	!									למאן דאמר ניחא ליה דליקום בהמנותיה ־ הכי נמי, אף על גב דמית, ניחא ליה דליקום בהמנותיה
			¿										סוף סוף קרו לבניה בני גזלנא
				!							◊		אלא, איכא בינייהו דיהבה במתנה.
			■	!							◊		מאן דאמר ניחא ליה דליקום בהמנותיה ־ מתנה נמי ניחא ליה דליקום בהמנותיה
			■	!							◊		מאן דאמר ניחא ליה דלא נקריוהו גזלנא ־ אמר ליה: מאי גזלינא מינך?
								■			◊		פשיטא: זבנה, אורתה ויהבה במתנה ־ לאו לאוקמה קמי לוקח קא בעי. נפלה ליה בירושה ־ ירושה ממילא היא, ולאו איהו קא טרח אבתרה. גבי איהו בחובו, חזינא: אי אית ליה ארעא אחריתי, ואמר ־ האי בעינא ־ לאוקמה קמיה לוקח קא בעי, ואי לא ־ זוזי הוא דבעי אפרועי.
				♦		■		■			◊	[חד:רב אחא/רבינא]	יהבה נהליה במתנה ־ פליגי בה רב אחא ורבינא. חד אמר: מתנה כירושה, דהא ממילא.
				♦		■		■			◊	[וחד:רב אחא/רבינא]	מתנה כמכר, דאי לאו דטרח וארצי קמיה ־ לא הוי יהיב ליה מתנה, להכי טרח וארצי קמיה, כי היכי דליקום בהמנותיה.
						^					◊		ועד אימת ניחא ליה דליקום בהמנותיה?
				!							◊	רב הונא:	עד שעת העמדה בדין.
				!							◊	חייא בר רב:	עד דמטא אדרכתא לידיה.
				!							◊	רב פפא:	עד דמתחלן יומי אכרזתא.
								¿			◊	מתקיף לה רמי בר חמא:	מכדי, האי לוקח במאי קני להאי ארעא ־ בהאי שטרא, האי שטרא חספא בעלמא הוא
						!					◊	אמר ליה רבא:	תהא במאמינו, בההוא הנאה דלא קאמר ליה מידי, וקא סמיך עליה ־ טרח ומייתי ליה, גמר ומקני ליה.
						■		¿			◊	מתיב רב ששת:	מה שאירש מאבא מכור לך מה שתעלה מצודתי מכור לך ־ לא אמר כלום. מה שאירש מן אבא היום מכור לך, מה שתעלה מצודתי היום מכור לך ־ דבריו קיימין
						O						רמי בר חמא:	הא גברא והא תיובתא
						!					◊	רבא:	גברא קא חזינא, ותיובתא לא קא חזינא. הכא ־ סמכא דעתיה, והכא ־ לא סמכא דעתיה. הכא סמכא דעתיה ־ דאזיל טרח ומייתי ליה, כי היכי דלא נקרייה גזלנא, הכא לא סמכא דעתיה.
						O							שלחוה לקמיה דרבי אבא בר זבדא
						!					◊	אמר להו:[רבי אבא בר זבדא]	זו אינה צריכה לפנים.
						!					◊	רבא:	זו צריכה לפנים ולפני לפנים, הכא ־ סמכא דעתיה, והכא ־ לא סמכא דעתיה.

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

		בבא מציעא-שנים אוחזין											
		מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
	טז.	הוה עובדא בפומבדיתא ואותביה.					O							
	טז.	זו אינה צריכה לפנים.	אמר להו רב יוסף:				!							
	טז.	צריכה לפנים ולפני לפנים, הכא - סמכא דעתיה, הכא - לא סמכא דעתיה.	ואמר ליה אביי:				!							
	טז.	ומאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?						¿				◊		
	טז.	סיפא מה שאירש מאבא היום - משום כבוד אביו, מה שתעלה מצודתי היום - משום כדי חייו.	רבי יוחנן:				!					◊		
טז:		האומר לחברו שדה שאני לוקח, לכשאקחנה קנויה לך מעכשיו - קנה.	רב הונא אמר רב:								■	◊		
	טז:	מסתברא מלתא דרב בשדה סתם, אבל בשדה זו - לא, מי יימר דמזבין לה ניהליה? והאלהים, אמר רב אפילו בשדה זו.	רבא:							■		◊		
	טז:	מכדי, רב כמאן אמרה לשמעתיה - כרבי מאיר	[רבא]						■					
	טז:	אדם מקנה דבר שלא בא לעולם	דאמר:[רבי מאיר]					■	■			◊		
	טז:	האומר לאשה התקדשי לי לאחר שאתגייר לאחר שתתגיירי לאחר שאשתחרר לאחר שתשתחררי לאחר שימות בעליך לאחר שיחלוץ לך יבמיך לאחר שתמות אחותיך - אינה מקודשת	דתניא: [ת"ק]			♦	■		■			◊		
	טז:	מקודשת.	רבי מאיר:			♦	■		■			◊		
	טז:	והא אשה כשדה זו דמיא, ואמר רבי מאיר מקודשת.							■					
	טז:	המוצא שטר הקנאה בשוק - יחזירו לבעלים, דאי משום דכתב ללות ולא לוה - הא שעבד נפשיה, ואי משום פרעון - לא חיישינן לפרעון, דאם איתא דפרעיה - מקרע הוה קרע ליה.	שמואל:								■	◊		
	טז:	אבא מן ספרי דייני דמר שמואל הוה, והוינא כבר שיתא כבר שבע, ודכרנא דהוו מכרזי ואמרי: הני שטרי אקנייתא דמשתכחי בשוקא - נהדרינהו למרייהו	רב נחמן:						O	■				
	טז:	כל מעשה בית דין - הרי זה יחזיר	רב עמרם אף אנן תנינא:						■	■		◊		
	טז:	אלמא: לא חיישינן לפרעון.								■				
	טז:	מתניתין בשטרי חלטאתא ואדרכתא, דלאו בני פרעון נינהו.	אמר ליה רבי זירא:						■			◊		
	טז:	והני לאו בני פרעון נינהו?	רבא:					¿				◊		
	טז:	שומא הדר עד תריסר ירחי שתא.	והא אמרי נהרדעי:				■	¿				◊		
	טז:	אנא מנהרדעא אנא, וסבירא לי דשומא הדר לעולם.	ואמר אמימר:				■	¿				◊		
	טז:	התם היינו טעמא, דאמרי: איהו הוא דאפסיד אנפשיה, דבעידנא דפרעיה אבעי ליה למקרעיה לשטריה, אי נמי - למכתב שטרא אחרינא עילויה. דמדינא ארעא לא בעיא למיהדר, ומשום (דברים ו') ועשית הישר והטוב בעיני ה' הוא דאמור רבנן תהדר, הלכך מרישא הוא דקא זבין, איבעי ליה למכתב שטר זביני. גבי שטר חוב מאי איכא למימר? אם איתא דפרעיה איבעי ליה למיקרעיה לשטריה. אימור, אשתמוטי קא משתמיט ליה, דאמר ליה: למחר יהבנא לך, דהשתא ליתיה גבאי. אי נמי - אפשיטי דספרא זייר ליה.	אלא אמר רבא:					■				◊		
	טז:	המוצא שטר חוב בשוק, אף על פי שכתוב בו הנפק - לא יחזירו לבעלים. לא מיבעיא היכא דלא כתוב בו הנפק - דאיכא למימר כתב ללות ולא לוה, אלא אפילו כתוב בו הנפק, ומאי ניהו - דמקוים, לא יחזיר, דחיישינן לפרעון.	רבי אבהו אמר רבי יוחנן:								■	◊		
	טז:	כל מעשה בית דין הרי זה יחזיר	איתיביה רבי ירמיה לרבי אבהו:						■	¿		◊		
	טז:	ירמיה ברי, לא כל מעשה בית דין שוים, אלא כגון שהוחזק כפרן.	אמר ליה:[רבי אבהו]						!			◊		
	טז:	ומשום דהוחזק כפרן חדא זמנא, תו לא פרע כלל?	רבא:					¿						
	טז:	מתניתין בשטר חלטאתא ואדרכתא, וכדרבי זירא.	אלא אמר רבא:						!			◊		
	טז:	וכפרן, הואיל ואתא לידן נימא ביה מלתא.	[רבא]					■						
	טז:	אמרו לו צא תן לו ואמר: פרעתי - נאמן. בא מלוה לכתוב - אין כותבין ונותנין לו. חייב אתה ליתן לו, ואמר: פרעתי - אינו נאמן. בא מלוה לכתוב - כותבין ונותנין לו.	דאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:			♦	■	■				◊		

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

		בבא מציעא-שנים אוחזין											
		מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
יז.		בין צא תן לו בין חייב אתה ליתן לו ואמר פרעתי ־ נאמן. בא מלוה לכתוב ־ אין כותבין ונותנין לו. אלא, אי איכא לפלוגי ־ הכי הוא דאיכא לפלוגי. אמרו לו צא תן לו ואמר פרעתי, והעדים מעידין אותו שלא פרעו ־ הוחזק כפרן לאותו ממון. חייב אתה ליתן לו ואמר פרעתי, והעדים מעידין אותו שלא פרע, וחזר ואמר פרעתי ־ לא הוחזק כפרן לאותו ממון. מאי טעמא ־ אשתמוטי הוא קא משתמיט מיניה, סבר: עד דמעיינו בי רבנן בדיני.	רב זביד משמיה דרב נחמן:			♦	■	■				◊		
יז.		רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: מנה לי בידך, והלה אומר: אין לך בידי כלום, והעדים מעידים אותו שיש לו, וחזר ואמר: פרעתי ־ הוחזק כפרן לאותו ממון.						■				◊		
יז.		כי הא דשבתאי בריה דרבי מרינוס כתב לה לכלתיה איצטלא דמילתא בכתובתה, וקבלה עליה. אירכס כתובתה. אמר לה: לא היו דברים מעולם. אתו סהדי ואמרי: אין, כתב לה. לסוף אמר להו: פרעתיה. אתא לקמיה דרבי חייא					O							
יז.		הוחזקת כפרן לאותה איצטלא.	אמר ליה:[רבי חייא]			■								
יז.		היה חייב לחבירו שבועה, ואמר נשבעתי והעדים מעידין אותו שלא נשבע ־ הוחזק כפרן לאותה שבועה.	רבי אבין אמר רבי אלעא אמר רבי יוחנן:								■	◊		
יז.		אמרוה קמיה דרבי אבהו.								O				
יז.		מסתברא מלתא דרבי אבין ־ שנתחייב שבועה בבית דין, אבל חייב עצמו שבועה ־ נאמן, עביד איניש דמקרי ואמר.	אמר להו:[רבי אבהו]						■			◊		
יז.		אהדרוה קמיה דרבי אבין						O						
יז.		אנא נמי בבית דין אמרי.	אמר להו:[רבי אבין]				■							
יז.		היה חייב לחבירו שבועה בבית דין, ואמר נשבעתי, והעדים מעידין אותו שלא נשבע ־ הוחזק כפרן לאותה שבועה.	איתמר נמי, אמר רבי אבין אמר רבי אלעא אמר רבי יוחנן:			■								
יז.		המוצא שטר חוב בשוק וכתוב בו הנפק, וכתוב בו זמנו, בו ביום ־ יחזירו לבעלים. אי משום כתב ללות ולא לוה ־ הא כתוב בו הנפק, אי משום פרעון ־ לפריעה בת יומא לא חיישינן.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:								■	◊		
יז.		מי אמר רבי יוחנן הכי?	רבי זירא לרבי אסי:							¿				
יז.		שטר שלוה בו ופרעו ־ אינו חוזר ולוה בו, שכבר נמחל שיעבודו.	הא את הוא דאמרת משמיה דרבי יוחנן:						■	¿		◊		
יז.		אימת?						^		¿				
יז.		אילימא למחר וליומא חרא					!			¿				
יז.		מאי אריא שכבר נמחל שעבודו? תיפוק ליה דהוה ליה מוקדם				¿				¿				
יז.		שטרי חוב המוקדמין ־ פסולין.	ותנן:		■	¿				¿				
יז.		אלא לאו ־ ביומיה					!			¿		◊		
יז.		אלמא: פרעי אינשי ביומיהְ								¿				
יז.		מי קא אמינא דלא פרעי כלל? דלא שכיחי אינשי דפרעי ביומיה קא אמינא.	אמר ליה:[רב אסי]						!			◊		
יז.		כשחייב מודה.	רב כהנא						!			◊		
יז.		אי הכי מאי למימרא?						¿						
יז.		מהו דתימא: האי מפרע פרעיה, והאי דקא אמר לא פרעתיה ־ משום דקבעי מהדר למזפא ביה זמנא אחריתי, ולפשיטי דספרא חייש, קא משמע לן דאם כן מלוה גופיה לא שבק, סבר: שמעי בי רבנן ומפסדי לי.					!					◊		
יז.		מאי שנא מהא, דתנן:				¿								
יז.		מצא שטר חוב, אם יש בהן אחריות נכסים ־ לא יחזיר	[תנן]		■	¿						◊		
יז.		ואוקימנא כשחייב מודה, ומשום שמא כתב ללות בניסן ולא לוה עד תשרי, ואתי למטרף לקוחות מניסן ועד תשרי שלא כדין. ולא אמרינן דאם כן מלוה גופיה לא שביק, דאמר ליה: כתוב שטרא אחרינא בתשרי דדלמא שמעי רבנן ומפסדי לי.				¿						◊		

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

														בבא מציעא-שנים אוחזין
												מאן דאמר		מימרא
														אטו כל דמגבי בבי דינא מגבי?
													!	